

STORFAMILJEN
POST

MED RÖTTER OCH MÅNGA GREVAR I

FINNERÖDJA

Ett spontant bild- och textprojekt,
i samarbete med Lars- Ove Eriksson

30 november 2018

Alf Gunnarson

Tre foton i Mossebo 2018-11-23: Mats Olaussen:

Bernt Gunnarssons spinnrock

Var god vänd!

Nr 1634 D(ecember) 15 1895

Carl Johan Post

INNEHÅLL

FÖRORD

ÖVERBLICK

VÄL VALDA ORD
SKAPAR OCKSÅ BILDER

VÄSTERKÄRRET

MILITÄRHISTORIA

TILLBAKA TILL
FINNERÖDJABOKEN

CARL OCH CATHRINA
HADE TIO BARN

HULDAS DOTTER
ESTER MARIA

EN VÄNDA TILL TRAKTEN
AV SKAGERSHOLM

KYRKVAKTMÄSTAREN
ARTUR POST(H)

AVRUNDNING

POST SKRIPTUM

FÖRORD

Det var en gång en yngling från Gatan i Finnerödja som hette Carl Andersson. Tjugo år gammal begav han sig till Axevalla Hed, där han blev mönstrad och godkänd att gå ut i kriget mot Napoleon Bonaparte. Den svenske kronprinsen, Jean Bernadotte (senare Karl XIV Johan), hade en bana som fransk marskalk bakom sig och nu ville han, med stöd av England, näpsa sin före detta franske vän, som i spåren av den franska revolutionen gjort sig till herre över landet och suktade efter att styra så mycket som möjligt i Europa.

Carl Andersson fick namnet Post. Han och hans jämnåriga kamrater kallades förstärkningskarlar i de militära rullorna. De rekryterades för att, vid sidan av indelta soldater, förstärka den svenska hären.

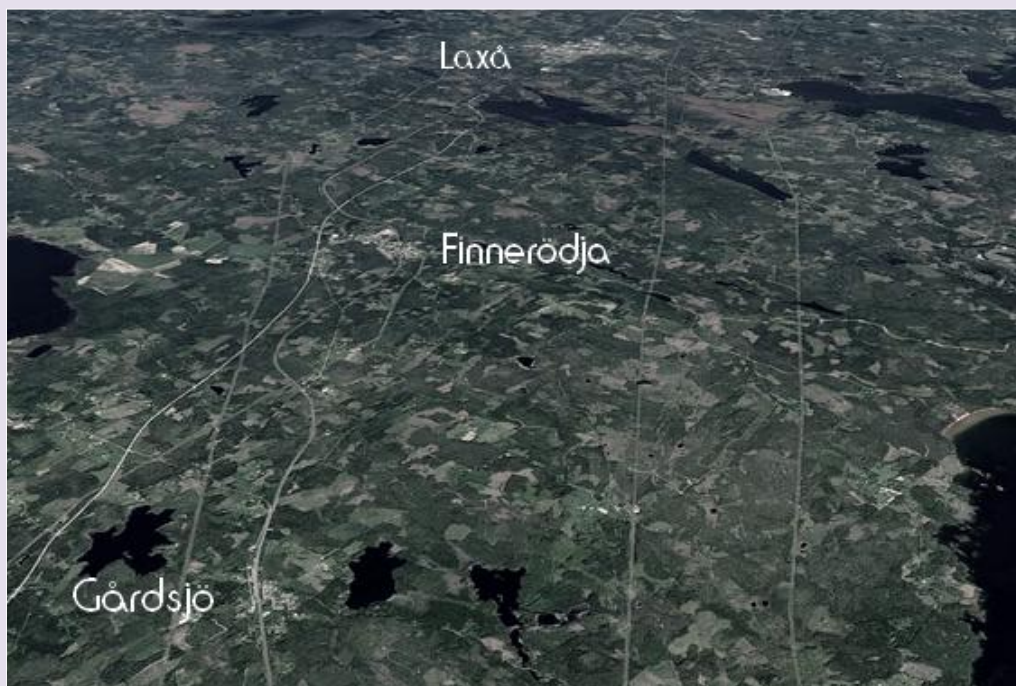
Carl Post skaffade sig en bit mark, där han byggde sig ett hus och han friade och fick ja av en närboende ung dam som blev hans hustru. När ett par decennier gått var huset fullt av barn, närmare bestämt åtta söner och två döttrar. Här ska vi främst följa två söner och deras efterföljare in i nutiden.

Det är Lars- Ove Eriksson som står för underlag, i form av bilder (familjerna Svärd och Post) och översiktliga släktsammanhang (från Leif Vördes utredningar). Lars- Ove är Carl Posts sondotterdotterdotterson eller om vi vänder på det: Hans mormors morfars far är Carl Post, som gick ut i fält år 1813. I slutet av berättelsen presenteras ett par generationer av Lars- Oves släkt på faderns sida. När det står Lars- Oves släktingar kunde det lika väl stå hans syskons, på samma sätt som min släkting lika mycket är mina syskons. Kanske onödigt att peka på, men så är det i alla fall.

Jag ska komplettera med en och annan karta, något protokoll och kanske ytterligare en del uppgifter som har samband med slakten Post. Berättelsen börjar med att jag läser Finnerödjaboken, citerar Gustaf och Herman Neander kommenterar bilder och associerar till sammanhang som dyker upp alltefter- som berättelsen framskrider.

/ Alf

ÖVERBLICK

Sett så här ovanifrån (Google Earth) är det infrastrukturen som skapar ordning och reda i bilderna. Så är det ju också i verkligheten. Den som gått vilse (eller nästan vilse) någon gång, vet vilken lättnad det är att komma fram till en väg eller en kraftledning.

Här syns järnvägens västra stambana och stora landsvägen samt två kraftledningsgator tydligt och de mindre vägarna kan åtminstone anas. På den stora bilden skimtar sjön Skagern till vänster och Unden till höger, medan de mindre sjöarna syns i sin helhet. Bortanför Finnerödja (öster ut) ligger det område, där de flesta av personerna i denna berättelse bodde en gång i tiden.

VÄL VALDA ORD SKAPAR OCKSÅ BILDER

Fotografer har i alla tider, sedan kameran såg dagens ljus, fångat ögonblick i människors liv och händelser av alla de slag. Ett klick har blivit till en bild, knivskarp eller suddig, som visar realiteter. Bilden ljuger inte, sägs det. Ligger det då någon sanning i talesättet att en bild säger mer än tusen ord? Nej, det är bara en kliché bland många och det kan vara så att tio väl valda ord berättar mer än en bild. Nu kan någon tänka att jag ogillar foton, men det är tvärtom: jag älskar gamla foton, oavsett om de finns i en osorterad låda eller publicerade i beskrivna sammanhang. Fotoalbum, liksom frimärksalbum, kan vara ovärderliga för innehavaren. Som underlag för en berättelse är såklart de förra mera värdefulla än de senare, såvida man inte är filatelist.

Att beskriva något självupplevt är en historia för sig. Finnerödjasonen Gustaf Neander kunde konsten att skriva lokal historia med känsla. När den till format och omfång så mäktiga boken *FINNERÖDJA en socken i Västergötland* kom som en postum skänk från ovan år 1944, var det en gåva till socknens invånare som hette duga. Jag har hört folk klanka på den boken genom åren. Den har ansetts tung, otillgänglig och fylld av sakfel. Jag kan hålla med om tyngden, men ett sådant verk skall vara tungt. Den har inga oåtkomliga texter, bilderna är väl valda och sakfelen visar bara att det är människor som skrivit och redigerat boken. Så här skriver Neander:

En annan hedersman, som lever i mitt minne, är gamle kyrkvaktmästaren eller "kyrkstöten" *Karl Johan Post*. Jag minns honom inte så mycket för hans ämbetsgärning i kyrkan, fast ännu står bilden levande och klar i mitt minne av hans högtidliga, långsamma vandring fram mot kyrkans kor, när han skulle sätta upp numren på dagens psalmer på tavlorna på ömse sidor om altaret, liksom ock hans gång med den långskaftade kollekthåven utefter bänkraderna. Denna håvgång bragte mig i närmare kontakt med honom på så sätt, att jag understundom fick tillhandla mig en del äldre kopparmynt, som av "misstag" hamnat i håven. Det var femöringar och tvåöringar från Karl Johans, Oscar I: s och Karl XV: s tid samt någon enstaka gång ett av Karl XII: s nödmynt – allt värdefulla tillskott till en skolpojkes myntsamling.

Enligt mitt tycke är detta ett utsökt stycke lokalhistoria. Gustaf Neander hade varit där och nu har han minnesbilder, som han beskriver så fint. Texten i Finnerödjaboken fortsätter:

Det är sannolikt, att kyrkstöten i Finnerödja i äldre tider burit något slags uniform. Vid en biskopsvisitation år 1881 beslöts, att en gammal mässshake och en kyrkvaktarrock skulle skänkas till Historiska Museet. Båda gåvorna ha kommit museet tillhanda. Mässhaken finnes kvar och kommer längre fram att närmare beskrivas, men kyrkvaktarrocken kan icke återfinnas. Måhända har den icke kun-

nat motstå tidens tand. En gammal sockenbo har trott sig minnas, att Karl Johan Post före »smällpiskerocken» burit en lång livrock av mörkt tyg med uppstående krage och något slags broderier eller snören på bröstet, men om detta minne hänför sig till den förkomna kyrkvaktarocken eller ej, kan numera icke avgöras.

Karl Johan Post var på sätt och vis socknens förste brevbärare. Varje söndagsmorgon hämtade han alla brev, som funnos vid järnvägsstationen. Efter gudstjänstens slut lästes högtidligen från predikstolen: »följande personer hava brev att avhämta». Breven utlämnades sedan till vederbörande adressater av Post, som hade att lyfta ett öre för varje försändelse.

Emellertid är det icke dessa kyrkliga och postala bedrifter, som starkast befestat Karl Johan Posts minne i bygden. Det är nog hans mästerliga mångskiftande slöjd. Han gjorde traktens yppersta spinnrockar och dess bästa träskor. Han svarvade mos-stötar samt snickrade vaggor och likkistor. Hans spinnrockar, eleganta och graciösa i formen snurrade och surrade i alla stugor i socknen. De voro det husliga arbetets, den husliga trevnadens, familjelyckans skyddsvakter och symboler. Utan en spinnrock av Karl Johan Post kunde intet hem grundas, intet hjonelag byggas. Han numrerade och signerade med rödkrita alla spinnrockar han tillverkade. Antalet uppgår till över ettusen.

Så här gick det till i en stuga i Finnerödja någon gång på 1860- eller 1870-talet. Mor i huset satt och spann och medan spinnrocken snurrade skötte hon med en ledig hand eller fot vaggan, som snickrats av Karl Johan Post. När maten skulle lagas och potatisen stötas till mos i den trefotade järngrytan i den öppna spisen, kom den av Post svarvade mos-stöten fram. I det dagliga grovarbetet ville man icke gärna slita de dyrbara läderskorna utan gick i träskor, som tillverkats av Karl Johan Post. De skavde icke över vristen och sutto behagligt på foten.

Och när Finnerödjabon efter slutad arbetsdag fick gå till vila på socknens vackra kyrkogård, omslöts han av en kista, som Karl Johan Post fogat samman. Det berättas att han på sin ålderdom såsom sin sista slöjd tillverkade den kista, i vilken han själv skulle vila.

Säkerligen har det icke på många ställen funnits en man, som varit så mångsidigt gagnande, t. o. m. oumbärlig som Karl Johan Post en gång var i Finnerödja.

Den lilla stuga vid Lindhultskärr, i vilken Post utförde sin anspråkslösa men betydelsefulla livsgärning, nedrevs år 1932 och var då enligt uppgift över hundra år gammal. (Se bilden sid. 17.)

År 1944, när mina klasskamrater och jag började skolan, hos Gustaf Nilsson i Vallsjöbols skola, hade Finnerödjaboken nyligen kommit ut men det var såklart ingen ABC-bok som passade i småskolan. Tio år gammal (kanske elva) stiftade jag för första gången bekantskap med den förträffliga hembygdsboken. Kanske läste jag de tjugo inledande sidorna (långt ifrån i ett sträck), innan mera rörliga fritidsintressen i form av fotboll och annat kom i vägen för vidare studium, men kanske var det där och då som mitt intresse för lokal historia i allmänhet väcktes. Visserligen dröjde det vid pass fyrtio år innan det fanns tid att åter

väcka intresset, men jag minns att jag på fyrtiotalet läste om kyrkvaktmästaren som hette Post och såg ett foto som ingav respekt.

Här är en av de bilder som Gustaf Neander hänvisar till i sin text:

Fr. v. Signe Svärd, (möjligen) en bror, Albertina Svärd och Hulda Svärd.

Lars- Ove skrev på Facebook:
Lokalhistoria (från mormors fotoalbum)
1920-30- talet. Svärds konditori i Finnerödja:

Hulda Svärd förestod (tror jag) konditoriet och hennes systrar Signe och Elsa arbetade där. Konditoriet låg på baksidan av folkskollärare Ljungqvists hus, i hörnet av Stationsgatan och Backgatan.

Min mormorsmor Hulda Post (gift Karlsson) från Nyborg hjälpte också till på konditoriet. Hulda Post var kusin med syskonen Svärds mamma Albertina. Syskonen Svärd växte upp i Lindhultskärr och Hulda Post bodde som änka ute på Finnkärrsmossen, Nyborg i det enkla huset "Nyborgsfallet".

En fin bild på Lindhultskärr finns i Finnerödjaboken. Där finns även ett porträtt på Carl-Johan Post, syskonen Svärds morfar (min mormors morfars bror) han var bl. a. kyrkvaktmästare i Finnerödja kyrka, socknens förste brevbärare kan man säga, han tillverkade spinnrockar och träskor, svarvade mosstötar, snickrade vaggor och likkistor. Hulda Svärd var mor till Evald Gustavsson som bl. a. hade Domus i Laxå.

Lars- Ove publicerade också fyra bilder, med följande information:

Fr. v: Signe Svärd, Elsa Svärd, Hulda Post Karlsson, Hulda Svärd och NN.

Fr. v: NN, Elsa Svärd, Hulda Post Karlsson, Hulda Svärd och NN.

Den gamla stugan i Nyborgsfallet. Hulda Post Karlsson, med barnbarnet Ingrid Almkvist (senare gift Andersson, boende i Laxå).

Hulda Post Karlsson och Hulda Svärd (barnen okända).

Av någon anledning är området en vit fläck för mig. Jag har ingen gång satt min fot innanför dessa hemmans hank och stör. Däremot vet jag (och har skrivit om) att min morfars moster – Anna Lena Jonsdotter (född 1823) – flyttade till Nyborg år 1854 och gifte sig med den unge änkemannen Abraham Eriksson (född 1814) och att farfars farbror, Magnus Carlsson (född 1779 i Mossebo) och hans stora familj (tio barn), bodde i Lindhult under de första decennierna av adertonhundratalet.

Den ene var några år äldre, de hade var sin imponerande meritlista och med säkerhet kände de varandra väl, eftersom båda ägnade mycken tid åt kyrkan i Finnerödja: Jan Andersson och Carl Johan Post.

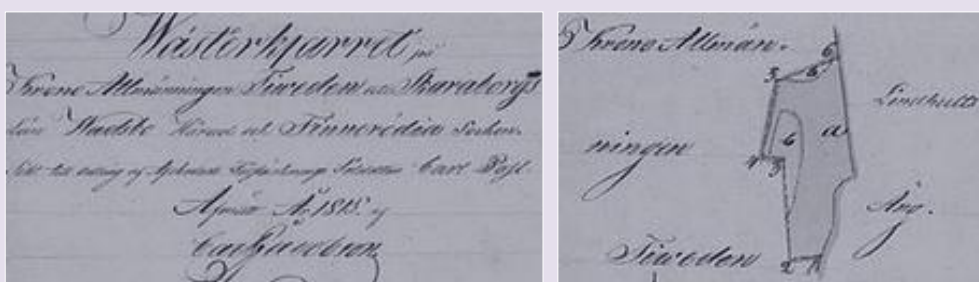
Jan Andersson (1811- 1875) och Carl Johan Post (1821- 1897).

En vid 1800- talets mitt mycket anlitad förtroendeman i Finnerödja, Jan Andersson på Borgan (1811- 1875). Han var sockenskräddare, auktionsförrättare, boutredningsman, föreståndare för sockenmagasinet, advokat vid häradsrätten, ledare av kyrkosången i kyrkan, innan orgel fanns, fjärdingsman, brevbärare, barnalärare, med mera. Foto omkring 1870.

Karl Johan Post, kyrkvaktare, brevbärare, snickare, träskomakare och sockenfaktotum (allt i allo) i Finnerödja vid 1800- talets slut. Iklädd sin i texten omtalade "smällpiskerock". (Text från Finnerödjaboken).

Farmors morfar (FMMF) Jan Andersson har jag beskrivit i flera sammanhang. Nu ser jag fram emot att bekanta mig mera med familjen Post.

VÄSTERKÄRRET

Lantmätare Carl Jacobssons karta (1815).

Västerkärret. Häradsekonomisk karta (omkring 1880).

Lantmätare Carl Jacobsson kom till Finnerödja på hösten 1815 och med bistånd av nämndemännen Jan Jansson i Högelid och Erik Larsson i Ranängen samt den framtida bosättaren Carl Post, stakades det ut en intäkt som kallades Västerkärret (karta på förra sidan).

Kärr, beväxt med vippmossa och några föråldrade kvistiga granar (2 tunnland) samt hårdmark (15 kappland).

Åttio år senare. Västerkärret på den ekonomiska kartan (1959).

Åter till början av adertonhundratalet:

Person	Ålder	Övrigt
And. And. Norberg. finnar	50	
h. Sara Larsdotter finnar	46	54
And. D. Norberg ibm	21	90
C. Carl And. ibm	58	93
Johannes. ibm	25	98
Maria ibm	2	49
M. ibm	32	
And. D. Norberg ibm	10	07

Husförhör (1800- 1809).

Anders Andersson Norberg (1750- 1821) och hustrun Sara Larsdotter (1754- 1824) är inhysta i Gatan och deras barn, av vilka vi uppmärksammar Carl Andersson (född 1793), eftersom han är den länk i släktkedjan som vi började följa på förra sidan.

År 1917 berättade Carls son, Viktor Post i Björsgård, detta om sin far (från Leif Vördes arkiv):

Tjugo år gammal tog han lejd och deltog i Karl XIV Johans fälttåg nere i Europa, mot Napoleon Bonaparte. I det sammanhanget fick han namnet Post (efter den poststation som en gång fanns i Gatan). Familjens lilla

stuga, med en spis av gråsten, brann ned till grunden på Palmsöndagen 1810, medan föräldrarna och sonen Carl var i kyrkan. Året efter (?) byggde Carl en stuga åt sig på den mark han förvärvade av Kronan år 1815. Ägare till det friköpta Västerkärret var år 1917 Carls sonson, August Post, till yrket timmerman, spinnrock- och träskomakare, vilket inte var ovanligt inom släkten Post. År 1817 gifte sig Carl Post med Chatarina Andersdotter, född i Herrefallet år 1898. Carl var till yrket träsko- och spinnrockmakare. Tio barn föddes i familjen. Deras avkomma (300- 400 personer) finns spridda över hela landet, även i Amerika. Carl Post avled år 1869 och hustrun 1884.

Jag skrev ett frågetecken i texten här uppe. Om Carl Post byggde huset redan 1811, var det nog ett svartbygge. Marken blev ju hans först 1815, men han må vara förlåten, eftersom begreppet för dylik tilltagsenhet inte fanns vid den tiden och att sådana, så kallade intäkter (ibland inkräktningar), ofta skedde i den ordningen.

MILITÄRHISTORIA

Med tanke på Carl Posts militära äventyr är det läge för lite krigshistoria. Vilka Finnerödjabor kan rimligen ha varit med under det där fälttåget i (nuvarande) norra Tyskland under adertonhundratiotalet? Det var faktiskt sista chansen för svenska soldater att delta i ett riktigt krig. Visserligen var det några mindre skärmytslingar året efter, i samband med den i Norge ogillade unionsbildningen Sverige- Norge, men 1813 var det verkligen skarpt läge. Trumslagaren Olof Moberg i Högshult och hans trägne kompis Anders Granath (i Smedsbol, Hova socken) deltog.

Den 3 mars slöts ett förbund: Sverige lovade att ställa upp med trupper mot Napoleon och England lovade att bistå Sverige med erövringen av Norge. Ön Guadeloupe, i Västindien, blev svenskt territorium ett år framåt.

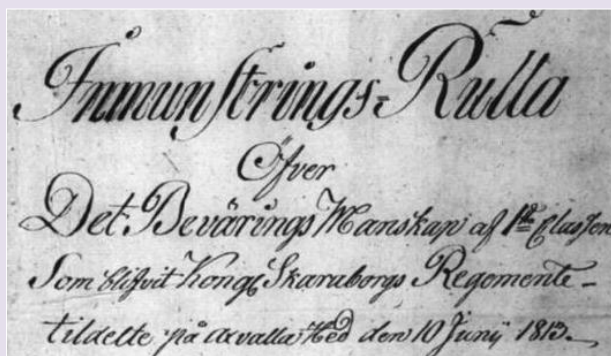
Den 24 mars inleddes Sveriges andra krig mot Napoleon. I maj månad tog kronprins Karl Johan befälet över svenskarna. Den 19 oktober stod det så kallade folkslaget i Leipzig (die Völkerslacht bei Leipzig), där svenskarna deltog, men bara marginellt. Det blev Napoleons dittills största nederlag. Olof Mobergs (ingifte) svåger, trosskusken Petter Jansson- Jihl, avled i norra Tyskland den 21 december.

I Sverige dömdes Lars Molin (Lasse- Maja) till livstids fängelse.

T v: Slaget vid Leipzig. T h: Lars "Lasse- Maja" Molin.

Det föregående är hämtat från min berättelse om Maria Moberg (från 2017) och där kom Lasse- Maja med på ett hörn. Han var förvisso ingen soldat, men en ganska kul prick på sitt sätt.

Insignier för Skaraborgs regemente, med Axevalla hed som bas.

Även om Olof Moberg var generationen före Carl Post, är det sannolikt att de visste om varandra och det fanns säkert flera Finnerödjabor på de där fälttågen i (nuvarande) norra Tyskland. De indelta knektarna bör ju ha varit med, bland andra: Anders Nohlgren (född 1758), Jonas Hane (född 1784), husaren Andreas Rahm (född 1784), Eric Barrman (född 1761) och Olof Dahl (född 1781). Eric Barrman från Barrud avled på sommaren 1813, i sviterna av skador, står det i kyrkboken och Jonas Hane avled i fält, vilket visar att Carl Post inte var ute på någon nöjesresa, vilket väl heller ingen trodde. Vad var det som fick Carl Post att, tjugo år gammal, ta värvning 1813?

Ja, vad var det som drev andra unga män att göra detsamma? Vi kan bara gissa, men alternativet var att slita och släpa som dräng, så varför inte, tänkte de kanske. Men nu vill vi nog veta vilka andra Finnerödjabor som mönstrades på Axevalla hed den 10 juni år 1813.

Wästman 44	Olof Andersson Stenck	20.	5 6 $\frac{1}{2}$	096
Ja. eller Wästman 45	Eric Larsson Sjöantz	20.	5 6	096
Bergslagen 46	Jan Ahl	20.	5 4 $\frac{1}{2}$	096
Barrud 47	Gönn Svensson Grubbe	20.	5 8 $\frac{1}{2}$	096
Högås 48	Gönn Larsson Dill	20.	5 4	096

Offertimmer 49	Carl Eriksson Täl	20 5 5 076
----------------	-------------------	------------

Torpshaga 50	Johan Hultqvist Bäck	20 6 1/2 - 076
--------------	----------------------	----------------

Elgerås Hallerud 51	Carl Post	20 5 6 076
---------------------	-----------	------------

Ur Skaraborgs regementes rullor.

Om bilderna är svårlästa, förstora uppe till höger i dokumentet.

Nio tappra tjugoåringar och alla var såklart ogifta. Längst till växten var Johan Hultqvist (Bäck). Sex och en halv fot! Om vi avrundar den gamla svenska foten till 30 cm och tummen till 2,5 cm, var han faktiskt 1,90 meter lång, att jämföras med Carl Post, som var 1,65. Sven Larsson (Dill) från Högsåsen var kortast i rocken, bara 1,60 meter.

Lite förbryllande är det att Carl Post står bland Finnerödja sockens rekryter, men skriven i Hallerud, Älgårås. Kanske tog han sjövägen över Unden – till Hallerud – som ett första steg mot Axevalla. Kyrkböckerna ger inget svar på den frågan, så vi lämnar Carl Posts generation och flyttar den här berättelsen några decennier framåt i tiden.

TILLBAKA TILL FINNERÖDJABOKEN

Herman Neander skriver om Finnerödjabor i förskingringen, främst utvandrare:

Något liknande var förhållandet med familjen Gustaf Post från Berget, Paradis rote. År 1886 emigrerade sonen Henning Post vid 22 års ålder, 1888 Emma Post, 20 år gammal, 1889 Alma Post och 1893 Anna Post, 17 och 19 år gamla. Även den yngsta system, Hanna Post, född 1877. Emigrerade - - - fem av åtta barn sökte sig till Förenta Staterna. Karl Johan Post, född 1859, hade planerat utvandring - - - men stannade i Sverige.

Nu får vi nog sortera folk i förståeliga familjeförhållanden, men först de båda bilderna ur Finnerödjaboken (nästa sida).

Snickaren, slagrutemannen, med mera, Karl Johan och hans emigrerande syskon är söner och döttrar till Gustav Post (född 1829) och Johanna Jonsdotter (född 1832) och de bodde vid Berget. Gustaf Post, i trehjulingen, är en son i samma familj.

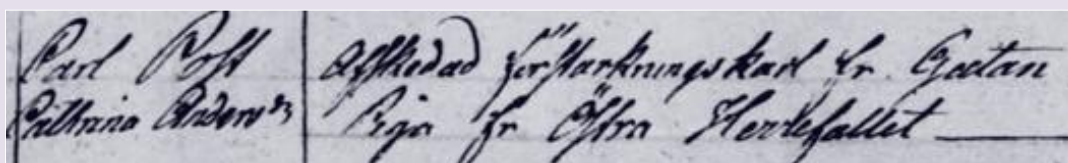
En på ett speciellt område begåvad Finnerödjabo, snickaren vid Laxå bruksherrgård Karl Johan Post (född i Finnerödja 1859, död i Laxå 1909). Han ämnade emigrera vid 30 års ålder 1889, men förblev hemma. Han blev en anlitad slagruteman och upptäckte hundratals nya brunnar i trakten. Foto omkring 1900 i Laxå bruksmuseum.

En annan medlem av den genuina finnerödjafamiljen Post är 83-åringen Gustaf Post, sedan 17 år invalid och här fotograferad i sin trehjuling på Paradistorg. Foto M. Claréus 1944.

Textförtydligande: En på ett speciellt område begåvad Finnerödjabo, snickaren Karl Johan Post (född i Finnerödja 1859, död i Laxå 1909). Han ämnade emigrera vid 30 års ålder 1889, men förblev hemma. Han blev anlitad slagruteman och upptäckte hundratals nya brunnar i trakten, Foto omkring 1900 i Laxå bruksmuseum. En annan medlem av den genuina Finnerödjafamiljen Post är 83- åringen Gustaf Post, sedan 17 år invalid och här fotograferad i sin trehjuling på Paradistorg- Foto M. Claréus 1944.

CARL OCH CATHRINA HADE TIO BARN

Carl Post (24) hade en stuga i Västerkärret och år 1817 gifte han sig med Cathrina Andersdotter (19) från det närbelägna (Östra) Herrefallet. Hennes föräldrar är: Anders Andersson och Greta Nilsdotter. Carl och Cathrina fick tio barn:

Anders (1818), Carl Johan (1821), August (1823),
Maja Stina (1826), Gustav (1829), Jan Petter (1832),
Lars Erik (1834), Alexander (1837), Carolina (1839) och Viktor (1842).

Carl Johan Post (22) gifte sig år 1843 med Lovisa Abrahamsdotter (21) från Lindhultskärr. Lovisas mor, Maja Hansdotter, hade avlidit året före och nu bosatte sig Carl Johan och Lovisa hos svärfadern/ fadern Abraham A.

Deras barn föddes i följande ordning: Anders Gustaf (1843), Carl Johan (1846), August (1849), Albertina (1852), Frans (1853), Josefina (1857) och Albertina (1861). Albertina (född 1852) avled under sitt första levnadsår och Frans avled fem år ung.

Johan Alfred Svärd (född 1857 i Snavlunda) kom till Lindhultskärr år 1886 och gifte sig med den yngsta dottern, Albertina, i februari månad. Deras första barn, sonen Karl Edvin, föddes på hösten samma år och vi ser tre söner till på nästa sida.

Finnevi 47-58

1/2 Drängen Alexander Post i Seldena
och pigan Maria Lovisa Hansdotter
i Vårbo. Vittnen: Karl Johan Henning
och Johanna Jämsdotter i Seldena
när
vid af
H. Edgren

Marias föräldrar var: Hans Hansson och Maria Jönsdotter i Långåsen, Nysund.

I februari månad 1860 gifte sig tjugotreåringen Alexander med den tio år äldre Maria Lovisa Hansdotter från Vårbo. Deras första barn – Karl Johan Henning – föddes senare det året, medan de bodde i Vårbo. År 1863, när andra barnet – Emma – kom till världen, hade de flyttat till Rösand i Finnerödja socken:

26 28 Emma Rösand H. br. Alexander Post och Maria Lovisa Hansdotter

Familjen flyttade 1868 till Vestanåmossen, vidare till Bråten 1871, vidare till Lindhultskärr 1878 och senare bodde de i Nyborg:

188. Nyborg

	Personernas namn, stånd, embete, yrke och näringsfång, (backstuga-, inhyses- och fattighjög), nationalitet (om främmande), lyten (svagsinta, blinda, döfstumma.)	Födelse-			Äktenskap.		Hittflyttad	Hittflyttad	Hittflyttad
		År.	Mån. och dag.	Ort, (Socken i Län, Stad)	Gift.	Enkl. eller Enka.	från (Socken i Län, Stad eller pagina i utland Husförhörs-Boken).	År, o. dag.	År, o. dag.
1.	Alexander Post	31	12	Finnevi					
2.	Maja Lovisa Hansdotter	31	12	Nysund					
3.	Gustaf Emil	29	8	Finnevi					
4.	Karl Johan Henning	30	12	Nysund					
5.	Klara Matilda	24	12	Finnevi					
6.	Hulda Lovisa	21	8	Finnevi					
7.	Emma	31	12	Finnevi					
8.	Emma	31	12	Finnevi					

Husförhör 1883- 94.

År 1890 bestod familjen av: Alexander Post (57), hustrun Maja Lovisa (67), barnen Karl Johan Henning (30), Emma (31). Gustaf Emil (29), Klara Matilda (24), Hulda Lovisa (21). Som vi ser var dottern Emma bosatt i Värmland och Närke några år.

Än en gång: Vi kan inte följa alla Postars livsvandring. Här ska vi se hur det gick för den yngsta dottern, Hulda Lovisa. Så småningom landar vi nog i Vallsjöbol, vilket aldrig varit fel. Eller hur Annars Lars- Ove?

År 1898 flyttade Alexander och Maja Lovisa till Lilla Nyborg, med döttrarna Emma och Hulda Lovisa. Maja Lovisa avled där år 1902.

15	Alexander Post	Lägerbäck	37 $\frac{5}{2}$	L
16	L. Maja Lovisa Hansdotter		27 $\frac{12}{10}$	Sydrum
17	L. Emma		23 $\frac{26}{1}$	L
18	L. Hulda Lovisa		22 $\frac{5}{8}$	L
19	L. Ester Maria		27 $\frac{3}{1}$	L
20	L. Elsa Matilda		24 $\frac{26}{1}$	L
21	L. Ida Sofia		29 $\frac{8}{11}$	L

Emma fick en son: Axel Alvar (1899) och Hulda Lovisa fick två barn: Ester Maria (1897) och Elsa Matilda (1900). Alla tre barnen har "fader okänd" i födelseboken.

Emma gifte sig år 1906 med kopparslagaren Gustaf Oskar Andersson från Kungälv.

Alexander Post fick en hushållerska, Matilda Svensdotter, år 1914. Ester Maria var skriven som fosterdotter i Lilla Nyborg, medan modern Hulda Lovisa och hennes två yngsta barn hade flyttat till Gustaf Emil Karlsson i Finnkärrens mossen (Finnkärret) som bodde där med en fosterson från Södertälje: Gustaf Emil Alfons (född 1893). Hulda Lovisa fick tre barn till där: Karl Johan Holger (1903), Signe Sofia (1907) och Ida Sofia (1911). Alexander Post avled ett par veckor före sin åttioårsdag år 1917.

År 1911 finner vi Ester Maria (fjorton år ung) som piga i Hallebäcken, hos Karl Valfrid Karlsson och Hulda Sofia Nølgren.

Finnkärret, år 1918: Hulda Lovisa (45) gifte sig med Gustaf Emil Karlsson (55). Han avled år 1922.

Vad skulle hända nu då? Hulda Lovisa var 49 år gammal och änka. Hennes dotter Ester befann sig någonstans (vi återkommer till henne). Modern och hennes två döttrar, Signe Sofia och Ida Sofia flyttade till Nyborgsfallet, där Per Viktor Post (född 1848) hade avlidit. Dottern Elsa Matilda flyttade till ålderdomshemmet. Per Viktor Posts änka, Beata Bengtsdotter, flyttade också dit.

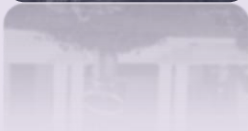
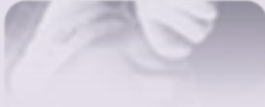
Anmärkning: Bland personalen (som tjänarinna) finns från 1923 Elsa Ingeborg Svärd (född 1902). Sonen Karl Johan Holger stannade och blev ägare till Finnkärret.

Men Hulda Lovisas förstfödda – Ester Maria – var kunde hon vara?

Värmland 2.	
L. Ester Maria	
13 $\frac{29}{10}$	26 $\frac{26}{7}$

Den korta versionen: Hon vistades åtta år i Värmland, åren 1913 – 1921.

ESTER MARIA - HULDAS DOTTER

Hur gammal kan hon vara? Ester Maria flyttade således till Östra Ämtervik i Värmland ett par månader innan hon skulle fylla sjutton år. Fotot här uppe är taget i Sunne. Till vänster sitter Selma Lagerlöf. Hennes Mårbacka finns också i Östra Ämtervik och närmaste stad är Sunne som ligger där en Frykensjö (norra) tar slut och nästa tar vid. Ester kan vara mellan sjutton och tjugofem. (Selma är runt femtio). ☺ Hon (Ester) kallas tjänarinna och hon vistas på gårdar som: Stora Bonäs, Bössviken och Dalen. Jämför Esters moster Emma som vistades i Värmlands Frykenområde en tid. Det är troligen ingen tillfällighet.

Anmärkning: Bössviken är känt för att ångfartyget Freja förliste där år 1896. Elva människor drunknade den gången. Freja bärgades efter hundra år, renoverades och trafikerar numera turister.

Vid återkomsten till Finnerödja 1921 fick Ester Maria tjänst i Tolsjötorp, hos änkan (sedan 1919) efter Erik Gustaf Olsson, Anna Wilhelmina Olsson. Det var en stor familj – elva barn - varav merparten var kvar i hemmet. Den näst äldste sonen i familjen, Karl Artur Olsson (född 1895), blev far till Ester Marias dotter, Anny Maria, som föddes i augusti 1921. Och sedan då?

Året efter tog Ester Maria med sig sin tio månader gamla dotter, Anny Maria (Olsson) och flyttade till Guldsmidshyttan i Närke. Gården hette Jönshyttan nr 4 och hennes arbetsgivare var Karl Helmer och Ester Matilda Andersson. Knappt ett år senare återkom mor och dotter till Finnerödja och installerade sig hos Karl Valfrid och Hulda Sofia Karlsson i Hallebäcken, där Ester hade vistats som ung.

Ester Maria var tjugosex (26) år gammal. I nästan tio år hade hon varit på resande fot i Finnerödja, Värmland och Närke. Men nu har hon kommit till det ställe, där hon skall stanna resten av sitt verksamma liv.

Följande bild visar ett stycke familjehistoria i sig. Oskar Viktor Emil Andersson (född 1888) har tagit över familjehemmanet i Vallsjöbol och han gifter sig med Ester Maria den 21 juli 1923. Halvbröderna Axel Bertil och Sven Ivar kallar sig Wallenros och är i färd med att bilda egna familjer som ska leva sina liv i Midskog och Gårdsjö.

Topp, ålder, sex och inläggning u. u. under senaste året.	Tidsrymd, åldersklass, Ålder (Åldersklass) Lär Inläggning, åldersklass, ålder, åldersklass.	Föd.		Födetsort (Inläggning i år eller i stad)	Ålder år, dag och minut.	Ålder år, dag och minut.	Inläggning år, dag och minut.	Inläggning år, dag och minut.	Inläggning år, dag och minut.
		år.	dag och minut.						
1/12 1891 1. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
2. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
3. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					543 30
4. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
5. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
6. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
7. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
8. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
9. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
10. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
11. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
12. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
13. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
14. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
15. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
16. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
17. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
18. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
19. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
20. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
21. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
22. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
23. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
24. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
25. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
26. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
27. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
28. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
29. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
30. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
31. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
32. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
33. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
34. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
35. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
36. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
37. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
38. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
39. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
40. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
41. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
42. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
43. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
44. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
45. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
46. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
47. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
48. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
49. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
50. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
51. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
52. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
53. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
54. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
55. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
56. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
57. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
58. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
59. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
60. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
61. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
62. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
63. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
64. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
65. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
66. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
67. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
68. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
69. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
70. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
71. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
72. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
73. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
74. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
75. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
76. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
77. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
78. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
79. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
80. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
81. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
82. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
83. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
84. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
85. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
86. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
87. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
88. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
89. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
90. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
91. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
92. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
93. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
94. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
95. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
96. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
97. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		
98. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	88	10/9	2					
99. Oskar Viktor Emil Andersson	J. l. svärj.	70	10/9	2					
100. Oskar Viktor Emil Andersson	Komm. svärj.	51	10/9	2			1891		

Församlingsbok 1928.

År 1930, när familjen i Vallsjöbol är fulltalig, består den av: Oskar Viktor Emil (42), Ester Maria (33), Anny Maria (9), Oskar Herbert (6), Åke Sigvard (4) och Ingrid Linnéa (1).

Esters resa från Nyborg till Vallsjöbol var ungefär en mil lång, om hon hade gjort den år 1910. Men vid den tiden hade hon inget där att göra. Ödet skapar sina egna vägar och det är inga genvägar.

Den här arrangerade bilden visar Lars- Ove Eriksson och hans mammas familj i Vallsjöbol år 1930, ungefär fyrtio år innan organisten föddes.

Det finns en film – <https://youtu.be/RC6T5evOSpw> – som beskriver familjen Anderssons förhållanden i Vallsjöbol runt sekelskiftet 1800/ 1900. Den är sevärd.

EN VÄNDA TILL TRAKTEN AV SKAGERSHOLM

Här presenteras några släktingar på Lars- Oves fars sida:

Gustaf Hjalmar Eriksson född år 1896 i Kvarnbolet, Finnerödja flankerar sig själv och hustrun Edit Viktoria, född Karlsson år 1905 i Norra Karlstorp, Finnerödja. Sonsonen på Sturegatan i Örebro skriver:

Hjalmars far hette Gustaf Emil Eriksson, född 1865 i Sörgården, Skagersholm. Emil blev endast 50 år. Han ramlade ned från ett ränne (en höskulle) i ladugården och bröt ryggraden. Hjalmars mor hette Sofia Persdotter född 1874 i Backerud.

Farfar Hjalmar (född 1896) var äldst av fem syskon. Familjen bodde först i Backen, Skagersholm sedan Västeräng, Skagersholm. Hjalmar och Edit bodde i Storäng eller Storängen, Skagersholm, där pappa växte upp. Hjalmar blev med tiden rättare och fick diplom från Kungliga patriotiska sällskapet som jag har här på väggen samt guldmedalj för lång och trogen tjänst.

Gunnar (född 1900) var ogift. David (född 1902) var också ogift.

Oskar (född 1906) var gift med Signe Blad (dotter till S. G. Blad, förvaltaren på Skagersholm) och de bodde på Tivedsvägen, första huset till vänster, nedanför backen, efter transformatorstationen. Hildur (född 1914) var gift med Anders Gustafsson och de bodde i banvaktstugan Nya vägen. Edits far hette Carl Gustaf Larsson född 1860 i Nolåsen. Edits mor hette Ida Augusta Gustafsdotter, född 1867 i Gudhammar, Hova socken. Angående Edits mor har det varit svårt att komma vidare i sökandet efter förfäder och mödrar.

Familjen Eriksson. Carina, Lars- Ove, Gudrun, Ingrid och Alvar (1989).

KYRKVAKTMÄSTAREN ARTUR POST

Hans farfars farbror (FFFB) var den legendariske kyrkstöten Carl Johan Post, som Gustaf Neander beskrev (sidan 7). När Artur Post (född 1926 i Fredsberg) kom till Finnerödja, från Älgårås, i slutet av 1950- talet, med hustrun Karin Maria (född 1923) och sonen Sven Olof (född 1956), var det inte längre mode att kalla kyrkans vaktmästare för en stöt – men arbetet var säkert ungefär detsamma, med undantag från den något udda uppgiften att vara brevbärare. Familjen bosatte sig på Dalgatan och senare föddes sonen Roger (1961) och dottern Marita Eva Kristina (1964).

Arturs far var Robert Filip Post (född 1891), farfar Johan Erik Post (född 1852) och farfars far Anders Post (född 1818).

Personligen har jag några få minnesbilder av Artur Post – han skrev senare sitt namn Posth – privat (bara en gång) och i hans tjänsteutövning i Finnerödja kyrka. Man fäste sig vid hans positiva personlighet. Han passade verkligen på sin post.

Kyrkklockorna ringer. Det är strax tid för brudparet att vandra fram till altaret i kyrkan. Stämningen är nervös. Artur Post lugnar brudparet: *Det är värst första gången.* (Vittnesmål från en brudgum).

År 1969. Det är sextioårsuppvaktning för far, på Dalgatan i Finnerödja. Fullsatt runt kaffebordet i finrummet. En delegation bestående av kyrkoherden, två kyrkvårdar, kantorn och kyrkvaktmästaren, trakteras. Sorlet avbryts titt som tätt av skrattsalvor. Det är Artur som berättar lagom rumsrena historier. Han har den där förmågan att sprida glädje runt ett kaffebord. Stämmingshövaren Artur!

Utåtriktad och allmänt trevlig, var de omdömen man hörde om Artur Post. På Kyrkliga syföreningens auktioner i NTO- lokalen var han den perfekta auktionisten. Flera bud, skilj er åt – plus någon kvick kommentar. Budhövaren och trivselskaparen Artur!

Auktionsutroparen och kyrkvaktmästaren Artur Post(h).

Så stor blev då sorgen, när Artur blev sjuk och avled alldeles för ung år 1974. Man minns, från föräldrarnas berättelser, hur Finnerödja sörjde den unge kyrkvaktmästaren och kände medlidande med hans familj.

Underlag från Leif Vörde.

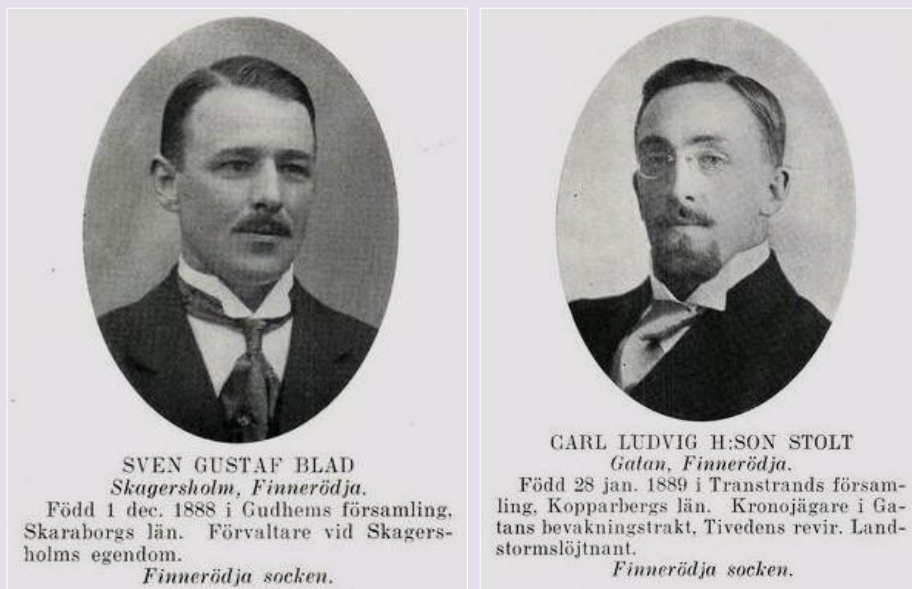
AVRUNDNING

Vad kan jag mera tillföra? Det tål att tänka på en stund. Och när den stunden är till ända, bör tankarna riktas mot en avslutning på detta projekt. Det blir några mer eller mindre adekvata (jag ogillar det ordet) reflexioner i berättelsens slutskede.

Rättare kunde det inte vara fel att vara och bruksförvaltare inger aktning. Som barn träffade man folk i Finnerödja som genom sitt namn och sin person väckte respekt. Det fanns ett gäng kommunalpolitiker som hette: Ljungkvist, Fredberg, Norell och Blad (med flera). Man visste inte (kunde kanske ana ändå) vilket politiskt parti dessa företrädde. När det var aktuellt att införa storkommuner i Sverige och det skulle bestämmas om den gamla socknen i Finnerödja (även Tived) skulle styras från Hova (Gullspång) eller Laxå, verkade C. Åke Roslund i Hova. Denne tog politiken ett stycke ovanför det småskurna käbblat och skrev rimmade insändare i Tidning för Skaraborgs län. En gång formulerade han något som gränsade till (eller möjligen överskred gränsen för) en nidvisa, i

vilken han skrev att, när Ljungkvisten har fällt sina blad på Fredberget, kommer Finnerödjaborna till insikt om att man borde vänt sig mot Hova, i stället för Laxå. Politik var kul och jag ska avhålla mig från att ta ställning, för eller emot det ena och det andra, där det ena står för Hova och det andra står för Laxå.

De fyra politiker jag nämnde vid namn hade till yrket varit fabrikör (Fredberg), lärare (Ljungkvist och Norell) eller bruksförvaltare (Blad).

Lars- Oves pappas farbrors hustru var Signe Blad och här ser vi hennes pappa.

Jag har träffat Sven Blad. Han var Hembygdsföreningens ordförande på 1940- talet och då förekom det aktiviteter i den gamla komministerbostaden i Kavelbron, medan huset fortfarande stod i skuggan av den ofantliga lönnen (Nordens största) och kallades Gamla Kavelbrostugan. Sven Blad ledde övningarna och familjen Neander var representerade och Gustaf Neanders ande vilade över föreningens aktiviteter.

Men vad i Herrans namn har Carl Ludvig Stolt här att göra? Han var nästan jämnårig med Sven Blad och det är såklart inget skäl, men på 1940- talet gjorde Vallsjöbols skola (tillsammans med Finnefallets) en cykelutflykt till Berget i Finnerödja. Vi fick se de imponerande bergrummen fyllda med olja och en äkta ekstock (i en liten sjö, vars namn jag inte vet) där i närheten och vår ciceron var den förre kronjägaren. OK, det var ju nästan några av storfamiljen Posts hemtrakter, men är det inte lite långsökt? Kan så vara.

Men den pensionerade Stolt och hans fru bodde på Norrgården i Skagersholm. Det var ett långt, rött hus med två bostäder och Stolt bodde i den södra, medan Bernhard Stoltz och Märta bodde i den norra. Stolt och Stoltz i samma hus, var inte det kul? Och Benhard Stoltz (fars morbror) fick vara med direktören på Skagersholm (Gunnar W. Andersson) och fiska. Det finns bildbevis på detta i Finnerödjaboken. Den här berättelsen började med den värdefulla hembygdsboken och såvida inget nytt tillkommer, är cirkeln sluten.'

Förhastad slutsats, eftersom vi gärna vill veta något mera om Sven Blad. Han var (som vi sett) född i Gudhem, inte som det står i bildtexten här uppe, 1/12,

utan den 12/1 1888. Hans far var skräddaren Adolf Blad och hans mor hette Anna Charlotta Johansdotter. Sven var äldst bland skräddarfamiljens tio barn.

Ludvig Stolt var son till knekten i Josvallsnäset, Hans Östensson Stolt och hans hustru Kristina Larsdotter. Ludvig Stolt var också äldsta barnet och han hade fem syskon.

Men Bernhard Stoltz då: Hans far hette Ludvig Stoltz och han var banvakt vid Nya vägen i Finnerödja under tjugo år, fram till 1908 och hans mor, Augusta Wilhelmina Persdotter, var från Vallsjöbol. Familjen flyttade dit 1908 och levde resten av sina liv på det ställe som kallades Vallsjöbol, Stoltzes. Bernhard var nummer nio i en barnaskara om - - - håll i er nu: tretton. Det bör sägas att Ludvig Stoltz blev änkeman (med sju barn) år 1887 och han gifte senare om sig med dottern i Vallsjöbol och det föddes sex barn till. När Bernhard Stoltz bodde granne med Ludvig Stoltz i Skagersholm var han gift för andra gången.

Det finns en mycket sevärd film om Ludvig Stolt, som jag kallade *Ett helt liv på fyra minuter*. https://youtu.be/KS-Sw_QXKkc.

Nu är den här berättelsen slut. Tack Lars- Ove för gott samarbete.

Mariestad den 24 november 2018 / Alf

Men en berättelse som denna kräver ett PS.

POST SKRIPTUM

Karl Andersson Post
FÖDELSE 5 AUG 1793 • Gatav, Finnerödja, Örebro län, Sweden
DÖD 30 AUG 1869 • Västerkärret, Finnerödja, Örebro län, Sweden

Fakta
Namn och kön ▼
1793 (Ålder)
Födelse
5 AUG 1793 • Gatav, Finnerödja, Örebro län, Sweden
1817 24
Vigsel
28 DEC 1817
Katarina Andersdotter (1749-1884)
1869 78
Död
30 AUG 1869 • Västerkärret, Finnerödja, Örebro län, Sweden
Y
1 Källa

Källor
Sök på Ancestry
Andra källor
Citat utan källa
Lidews Web Site

Släkt
Föräldrar
Anders Andersson Norberg 1790-1828
Sara Greta Larsdotter 1794-1824
Syskon ▼
Mak/måla och barn
Katarina Andersdotter 1749-1884
Anders Post 1818-1894
Carl Johan Post 1821-1897
August Karlsson Post 1823-1832
Maja Stina Karlsdotter Post 1826-1908
Gustaf Karlsson Post 1829-1911
Jan Petter Post 1832-1923
Lars-Erik Juhlin Post 1834-1870
Alexander Post 1837-1917
Karolina Karlsdotter Post 1839-
Viktor Post 1842-1925
Anders Post 1818-1894
Carl Johan Post 1821-1897
August Karlsson Post 1823-1832
Maja Stina Karlsdotter Post 1826-1908
Gustaf Karlsson Post 1829-1911
Jan Petter Post 1832-1923
Lars-Erik Juhlin Post 1834-1870
Alexander Post 1837-1917
Karolina Karlsdotter Post 1839-
Viktor Post 1842-1925

Ancestry. Anders Engströms släktträd. Bearbetad bild.

Här följer några fakta om alla de tio barn som föddes i Västerkärret mellan 1818 och 1842, med uppgifter från *Ancestry* (*Karlsson/Nybergs, Anders Engströms och Hedvalls släktträd*) samt mina egna ytliga grävningar i kyrkböckerna, via riksarkivet.

Anders Post (född 1818)

Han gifte sig med Clara Jonsdotter (född 1816 i Smedsbygget) år 1842. Deras barn: Anders Gustaf (1845), Per Viktor (1846), Johan Erik (1852), August (1854) och tvillingarna Erland och Frans (1861). Dessa båda avled före ett års ålder. Clara Jonsdotter avled 1884 och Anders Post 1894.

Carl Johan Post (född 1821)

Han gifte sig med Lovisa Abrahamsdotter (född 1822 i Björnmossen) år 1843. Deras barn: Anders Gustaf (1843), Carl Johan (1846), August (1849), Albertina (1852), Frans (1853), Josefina (1857) och Albertina (1861). Först födda Albertina avled samma år hon föddes och Frans avled vid sex års ålder. Modern Lovisa avled år 1896 och fadern Carl Johan Post 1897.

August Post (född 1823)

Han avled redan 1832 i sitt nionde levnadsår.

Maja Stina Post (född 1826)

Hon gifte sig cirka 1855 med Lars Fredrik Fredriksson (född 1811 i Österkärret). Deras barn: Klara Gustava (1854), Augusta (1858), Emma Christina (1861), Gustaf (1864) och Karl Viktor (1866). Lars Fredrik avled år 1889 och Maja Stina 1908.

Gustaf Post (född 1829)

Han gifte sig 1855 med Johanna Jonsdotter (född 1832 i N. Vålvattnet), då han var dräng på Skagersholm och hon piga i Lindenäs. Deras barn: Tvillingarna Emil och Emma (1856), Karl Johan (1859), Gustaf (1861), Henning (1864), Emma (1868), Alma (1872), Anna (1874) och Johanna (1877). Lilla Emma avled samma år hon föddes. Johanna avled år 1888. Gustaf Post gifte om sig 1889 med Maria Lovisa Sjöberg (född 1867 i Skagershults socken). De fick en son: Gustaf Hjalmar (1890). Gustaf Post avled år 1911.

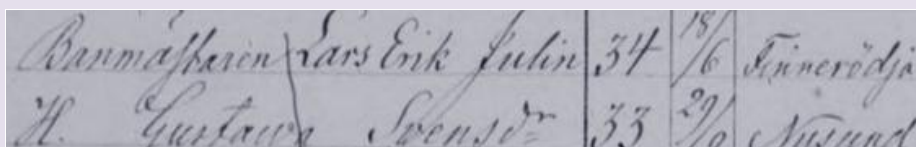
Jan Peter Post (född 1832)

Han gifte sig år 1860 med Lovisa Carlsdotter (född 1835 i Liden), när Jan Peter var dräng i Kärr och hon hemma i Liden. Deras barn: August (1862), Albertina (1866), Anna Lovisa (1869), Johan Viktor (1873) och August Manfred (1877). Lovisa Carlsdotter avled 1903 och Jan Peter Post 1923. Familjen bodde bland annat i Gullekullen (ett nästan överkligt vackert namn).

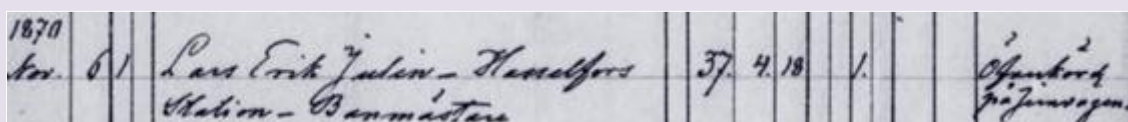
Lars Erik Post (född 1834)

Han begav sig till Julötorp i Nysunds socken 1853 – kom tillbaka till Finnerödja och blev soldat i Lunden, med namnet Lars Erik Julin år 1856 och gifte sig samma år med Gustava Svensdotter (född 1833 i Nysund). Deras barn: Augusta (1858), Gustaf Henning (1860), Clara Gustava (1862), Erik Johan (1864) och August Reinhold (1866). År 1867 flyttade familjen till Svartå i Kvistbro socken.

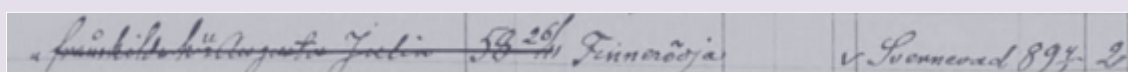
Oväntat: Han blev banmästare vid stambanan (SJ) år 1867:

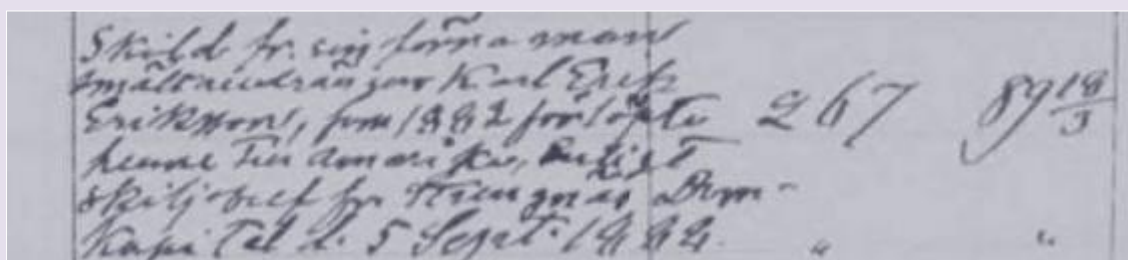
1869 flyttade familjen till Skagershults socken och Lars Erik blev banmästare i Hasselfors. En son till – Karl Emil - föddes på våren 1870 och på hösten samma år hände detta:

Döttrarna och sönerna blev vuxna och flyttade sin väg och änkan levde kvar i Hasselfors till 1912.

Dottern Augusta (född 1858) hade ett eget dilemma att hantera. Hennes make, Karl Erik Eriksson, hade förlöpt henne och dragit till Amerika år 1882 och – efter sju svåra år – fick hon legal skilsmässa från den förre smältsmidardrängen vid Svartå Bruk.

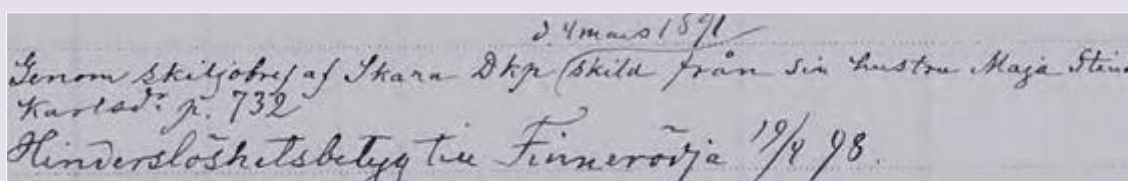
Alexander Post (född 1837)

Om honom och hans efterföljare finns text och bilder på sidorna 17- 23.

Carolina Post (född 1839)

Hon gifte sig år 1898 med åkaren Anders Jansson (född 1832 i Källtorp, Hova socken). Hon var 49 år och han 42. Hon bodde på Fattighuset och han var skild, från hustrun Maja Stina Karlsdotter, sedan 1891 (fyra barn). Carolina Post hade fött fyra barn (fader okänd): Augusta (1863), Amanda Johanna (1868), Gustaf (1875) och Johan (1879). Efter bröllopet flyttade Anders och Carolina till Mosjö i Närke. Därefter icke avhörda.

Det var domkapitlet i Skara som beviljade skilsmässor vid den tiden:

Viktor Post (född 1842)

Han gifte sig år 1864 med Klara Sofia Eriksdotter (född 1830 i Paradisängen, Finnerödja). Hon hade då två egna barn. Deras barn: Carl Gustaf Ferdinand (1856- 1865), Gustaf Henning (1860), Amanda Josefina (1865), Emma Kristina (1866), Carl Viktor (1868) och Johan Emil (1873). De bodde i Långsbråten i slutet av 1800- talet. År 1899 flyttade Viktor, Klara Sofia och dottern Emma Kristina till Björsgård, där dottern avled 1901 och modern 1904. Viktor avled år 1925.

Det var Viktor som berättade om sin far, Carl Post, på sidan 12- 13.

Detta var några noteringar om de tio syskon som växte upp i Västerkärret, i en liten stuga som Carl Andersson Post byggde på hårdmarken till den intäkt han förvärvade år 1815. Kärret blev delvis uppodlat och gav familjen dagligt bröd och det räckte kanske till livets nödtorft, till att överleva. Men Carl Post hade större ambitioner än så. Han och hans familj grävde inte ner sig i myllan.

Händighet fanns uppenbarligen i Carl Posts, hans hustrus och deras efterföljares gener och folk som förstått att skapa har genom tiderna förbättrat sin egen och andras livssituation. Alla människor behövde något att ha på fötterna. Alltså tillverkade Carl träskor och sålde dessa till alla som så önskade. Folk behövde förädla sin ull till användbara klädespersedlar. Alltså tillverkade Carl spinnrockar. Det fanns andra saker som behövdes i ett normalhushåll. Carl tillverkade även sådana (till exempel mosestötar av trä). Alla människor behövde till slut en kista, att bli buren i, till den sista vilan och Carl och hans ättlingar fixade även den lilla detaljen. Man blir imponerad.

Jag skriver detta mitt i den så kallade Black Friday- tiden, när det ska säljas saker till varje pris (och köpas, gudbevars) och tänker: Om Black Friday hade funnits på Carl Johan Posts tid, sådär runt år 1870 (bara för att ha ett årtal), hade Carl Johan förfärdigat ett plakat och gått ner till Paradistorg med sina föremål och satt upp skylten, på vilken det stod att läsa: Passa på och sko er på min bekostnad! 60 % rabatt på träskor – 50 % rabatt på spinnrockar – 5 mosestötar i rent furu bortskänkes till dagens första kunder – och kära medmänniskor: 100 % rabatt på senare behövda likkistor för er personligen, dock att edra efterlevande må erlægga 60 % av ordinarie pris.

Skulle Finnerödjaborna gått på det tricket? Troligen, med till visshet gränsande sannolikhet, hade de betraktat Carl Johan Post som bliven galen och vänt honom ryggen. Och där hade vår vän, kyrkstöten, brevbäraren, med mera, Carl Johan Post, stått mol allena med sina varor. Han hade fått återvända till sitt hem med oförrättat ärende. Tänk om vår tids lättleda befolkning hade lite av dåtidens sunda förnuft. Då skulle vi slippa att konfronteras med den dåraktiga och hysteriska kommersens alla avigsidor. Skrota Black weekend - - ingen tjänar på att ha julrush i november. Fast det gör de ju, månglarna.

Nej, Carl Johan Post skulle aldrig kommit på idén att sälja för säljandets egen skull och ingen skulle köpt, för köpandets egen skull. På den tiden köpte folk saker för att man behövde. Numera köper man för att man får rabatt.

Korset är en symbol som kan se ut lite hur som helst. Det finns säkert uppemot femtio kända varianter, så olika som den urgamla svastikan (som i orätta händer blev en vidrigt otäck symbol på 1900- talet) och det latinska, klassiska korset som i svenska flaggan, till exempel. Vi vet ju alla, vad korset i grunden symboliserar.

Man måste inte vara organiserat religiös för att stanna upp inför ett kors. Det kors jag skapat här uppe har inga insignier IHS, vilket på latin anses betyda *Iesus, Hominum Salvator* eller det mera allmogebetonade Iesus, Herrans Son. Det är helt enkelt ett kors utan andra förtecken än respekt. Kanske vördnad passar än bättre och då menar jag den vördnad jag känner för alla de människor jag fått möta i den här berättelsen. Jag har suttit här i samma stol, med samma bärbara dator i knät, i två veckor (nätterna har jag tillbringat i min säng och sovit gott) och fått förmånen att beskriva så många människors liv med några textrader eller bara en bild. Man blir berörd.

Kors i taket, huskors, kors i Jösse namn, kors bevars, krypa till korset, att lägga två strån i kors – det finns så många varianter, som har brukats genom tiderna. Att lägga två strån i kors, innebar/ innebär att inte lägga manken till. Fast det har vi ju. Korset här uppe (två bräder) symboliserar den aktning jag känner för kyrkstöten på adertonhundratalet, kyrkvaktmästaren på nittonhundratalet, organisten runt millennieskiftet och alla de andra, de som gick till kyrkan och de som gick någon annanstans. Prästernas närvaro speglas i bilderna ur kyrkböckerna.

Detta är ett PS (Post Skriptum) till berättelsen om storfamiljen Post i Finnerödja och i världen samt den familjens kopplingar till några andra familjer. Än en gång: Tack Lars- Ove för samarbetet. På nästa sida får du en uppgift.

Spinnvisan

(spelas dröjande)

ropar: 1. "Spinn, spinn! Spinn dot - ter min! Mor - gon kommer
Nej, så här 2. Ung - mön vid slän - dan satt sorg - sen bå - de
var det! 3. Träd fö - ras, träd häm - tas, int' jag fö - res,
sjunger: 4. "Spinn, spinn! Spinn dot - ter min! Mor - gon kommer

1. fri - ar'n din!
2. dag och natt,
3. int' jag häm - tas,
4. fri - ar'n din!"

Dot-tern spann och
fjär-ran hör - des
ti - den fly - ger,
Dot-tern spann och

tå - ren rann,
bäckens språng,
å - ret går,
tå - ren rann,

ald - rig kom den
vin-dens sus och
ald - rig får jag
ald - rig kom den

fri - ar'n fram.
tras-tens sång.
man i år.
fri - ar'n fram.

Spela den vet ja! Om inte, spelar jag den själv på min Yamaha, vilket inte kommer att göra någon människa glad.

DS